

Rätt val?

Ibland funderar man på om man gjort rätt val. Jag kan tänka ”var det rätt att straffa henne?” Ibland tror jag att det var rätt och ibland inte. Men någon gång tar det stopp. Ett stopp som du inte kan flytta även om du vill. Det är liksom något som tar emot när man börjar förlåta. Det är precis som om hjärnan vill men hjärtat kan inte. Frågan är då vilket man ska lyssna på?

Jag valde att lyssna på mitt hjärta. Men det gjorde jag inte med flit. Jag gjorde det för jag visste att mitt hjärta inte skulle klara av att bli krossat igen. Ibland tänker jag att jag vill träffa henne, bara få krama om henne och glömma allt ont hon gjort mot mig. Jag försökte en gång. Det blev inte bra. Jag trodde att hon hade förändrats men jag trodde fel. Hon var samma gamla flicka som förut. Hon ville skada mig, så fort jag släppte in henne i mitt hjärta stack hon en kniv i det och vred runt.

Jag kan inte förklara hur ont det gjorde eftersom jag förträngt det enda sen det hände. Jag hoppas att en dag ska jag kunna vara stark nog och kunna förlåta henne och släppa in henne i mitt liv igen. Jag vill göra det. Men ibland är skadorna för stora för att reparera. Allting klarar sig inte oskatt från en bilolycka. Någon blir skadad, får men för livet. Kanske är det så det är med mig med, eller är det jag som är räven i spelet och inte den personen som skadat mig. Jag kanske har förtjänat detta. Vem vet? Vi får låta tiden utvisa våra sår.
Men det är svårt att förlåta en person som gjort en så fruktansvärt illa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren soptunna med Poeter.se id #15628 innehar upphovsrätten